

Szörme, bunda...? csak Mentustól!

Szeged küzdelme az egyetem elsorvasztása ellen

A polgármester felterjesztése a kultuszminiszterhez a hallgatók számának felemeléséért

(A Délmagyarország munkatársától.) A közigazgatási bizottság legutóbbi ülésén, mint emlékeztető, szóba került az egyetemi felvételek dolga is. A bizottság elhatározta, hogy felterjesztést intéz a kultuszminiszterhez a felvehető hallgatók létszámának csökkentése ellen. A bizottság megállapította, hogy a létszám újabb csökkentése az egyetem fokozatos elsorvasztását jelenti, mivel pedig az egyetemtől vállalt hatalmas terheket a város polgársága a teljes egyetemért vállalta, súlyos sérelemnek tekinthető az egyetem fokozatos leépítése.

A közigazgatási bizottság határozata alapján a polgármester most a következő felterjesztést küldötte el Hóman Bálint kultuszminiszternek:

„Szeged sz. kir. város törvényhatóságának közigazgatási bizottsága kimondotta, hogy a szegedi Ferenc József Tudományegyetem hallgatói létszámának felemelése érdekében felirati kérelemmel fordul Nagyméltóságodhoz. A Ferenc József Tudományegyetemen a folyó tanévben a hallgatók felvétele szűkebb keretek közé lett szorítva, mint a múlt évben, ami egyértelmű az egyetem fokozatos elsorvasztásával. A szellemi pályák ilyen arányú lefokozása nem áll arányban a kényszerű helyzettel, sem azzal a céllal, hogy a szellemi proletáriátus elszaporodása megrendszabályoztassék, a folyó tanévben például 40 új hallgatót vehetett fel az orvosi fakultás, amely csekély létszámú hallgató még a pótlásra sem elegendő. Nagyméltóságod előtt felesleges hangsúlyoznom, azokat az óriási áldozatokat, amelyeket a város közönsége hozott az egyetemért.

Ezeket az áldozatokat pedig azért vállalta a város polgársága, hogy a város fiainak legmagasabb kiképzését s ezzel a város kulturnívójának emelését biztosítsa, továbbá, hogy a környék fiatalosága az itteni egyetemen végezhesse tanulmányait s ezáltal is hozzájáruljon a határvárosok lett város gazdasági életének fellendítéséhez.

Legyen szabad Nagyméltóságod figyelmét felhívnom arra a körülményre is, hogy a város hatósága azon az állásponton van, hogy

KÖLCSÖNT KAP

mindenre pl. 1 dkg. aranyra 26 P-t. Kereskedők árukra Dr. Simon Zálogház, Oroszlán u. 6. Nyitva délután is. — Diszkrét bejárat kapu alatt Hadi és kényszerkölcsönt, értékpapírt vesz dr. Simon Oroszlán uca 6.

az egyetemi terhek vállalásával kétoldalu szerződés jött létre a város és az állam között, aminek természetes következménye, hogy az egyetem fokozatos fejlődését, ezáltal fentartását mindkét fél biztosítsa.

Mindezeknél fogva és tekintettel arra, hogy az egyetem illetékes karai hasonló kérelemmel fordultak Nagyméltóságodhoz, a legmélyebb tisztelettel kérem, hogy megkezdjék a létszám felemelését legalább is a tavalyi mértékhez képest engedélyezni s ezáltal a város féltve őrzött kincsének, a Ferenc József Tudományegyetemnek fennmaradását biztosítani.

Jól borotválkozva



jó a hangulat!

C. Duisberg, Budapest IV, Kossuth-Lajos-utca 13.

Az idő

A Szegedi Meteorológiai Obszervatórium jelenti: Szegeden a hőmérő legmagasabb állása 27,1, a legalacsonyabb 10,6 C. A barometer adata nullfokra és tengerszintre redukálva reggel 771,9, este 769,8 mm. A levegő páratartalma reggel 72, délben 42 százalék. A szél iránya délkeleti, erőssége 1-3.

A Meteorológiai Intézet jelenti este 10 órakor. Időjárás: Délkeleti, déli légáramlás, az ország nyugati felében több felhő, helyenkint reggeli köd, a hőmérséklet még tovább emelkedik.

TARTÓS ISKOLACIPŐK

27-16l 30-ig P 6'80 Gyári
31-16l 35-ig P 7'80 áron! Zsurkó
cipőruház, Kossuth Lajos s.-ut 6.

Dzsingiszkán születése

Irtó SZANTÓ GYÖRGY

I.

A pusztát ásitott. Evezredékig aludt és nagy álomban felhorkant egyszer-egyszer. Aztán tovább lélekzett egyenletesen, egy-egy év volt a lélekzététe. Még sohasem ásitott. De most a zégre tártotta fekete torkát, és alatta nagy mélységekben, mintha valaki nyújtózott volna. Csak asszony lehetett. Csak asszony tud így ásitani, átkozott álomból egyszer felébredve, csak asszony tud így nyújtózni, mélységeket bolgatva, vészhozóan. Ettől a nyújtózástól feszült most a pusztát egy nagy, görcsös ásitásba. A felhők belenéztek a torkába és menekültek. Valami feketéllett a pusztán, ami erősebb százsor uruknál, a viharnál.

Egy ember állott ott a pusztát közepén, egyedül a végtelennel. Hegyes kutyabőr süvege belefűződött a vágató felhőkbe és a láthatár lesüllyedt felkunkorodó orru csizmái alá. Bozontos subája, keményen borult rá testére, mintha védené a terék rossz szellemeitől. De ferde szemű kancsítottak és pofacsontjain úgy feszült a sárgásbarna bőr, hogy az ajkai is felrántotta a ritkás, szabálytalan fogsorról. Hosszu, faragott és rézpitykével kivert botjával hangyabolyt piszkált.

A falu felől most lönyerítés érkezett hozzá. Csak az ő füle hallhatta, olyan mesziről jött a nyerítés és ő még azt is tudta, hogy két lönyerítés és hogy indulás előtt nyerítés volt. Meg sem fordult, hiszen a sátrak nem látszóttak a messzeségben, csak a földre nyomta a fülét.

Kíváncsiságból, hogy vajjon két lönyerítés, avagy egy. Kis idő múltán hallotta a dobogást és elvigyorodott fejtében. Két lönyerítés volt.

Tovább piszkálta a hangyabolyt, de most már meguggolt hozzá, hogy jobban lássa. Kancsi szemű,

mei, amelyeknek a szívárványhártyája is alig látszott ki a ferde, keskeny részből, nagy figyelemmel meredtek a megbolygatott vörös hangyákra. Szembogara kitágult, mint mindig, ha borult volt az ég, szemfehérje eltűnt a szemhéj alatt. Tar koponyájában ott a magas süveg alatt úgy sűrűgtek a gondolatok, mint a hangyák.

Sárgahátú bogár futott most a hangyaboly felé, két hangyát hurcolva a lábain. Hullabogár volt. Hát ez honnan jön? Ekkor emlékezett a hegyessüvegű, hogy nem messze halott macskát látott utjában, már megnyitották ezek a bogarak. Elnézte, hogy cipelei futtában a két hangyát. Fénylő sárga hátán két fekete sáv fut végig keresztben. Csápjai kis legyezők és tátoget a szája, hogy a kis ellenséget összeroppantsa. De hiába forog önmaga körül, a két hangya hátsó lábain csügg, nem érheti el őket. Most a bolyból fut ki egy vörös. Tisztán látni a sűrűre homokban. Körülzsaladja a hullabogarat, aztán visszasiet a bolyba, talán csak hírt vinni? De igen. Pillanat alatt két nyilegyenes sorban jönnek a hangyák. Nem futnak, hanem jönnek. Az egyik sor megáll, a másik félkörű kanyarít a bogár körül. Egyes hangyák kifutnak a félkörből és neki a bogárnak. De nem a hátsó lábaiba csimpaszkodnak, hanem a fejének szaladnak. Most működnek az ollók, egyik vörös a másik után hull a homokba, kettőharapva. És most a másik sor bezárja a gyűrűt a bogár körül.

A hegyessüvegű szája vigyorra húzódott. Gyér bajusza, amely lekonyult a szájszegletekre, most feifelé húzódott. Kancsi szemű kancsiban megráncosodott a bőr. Aztán megint csak komolyan figyelt.

A bogár örjögve futkos, már mindenhol mardossák a kis fogak, az egyik szemét is megkapta három ellenség. Bármerre fordul, körül van fogva. Most megáll, potroha és lábai már egészen belehangyával. Hirtelen nekirohan a gyűrűnek. Atörő és fut halálos félelemben. De már nem lát

és belerohan a bolyba. Kis idő múltán már feifelé merednek a lábai, a hangyák a potrohát bontogatják, csak úgy, mint az imént a macskákat a bogarak. Mégis, a macskát nem tudnak a bogarak megölni, ezek a parányi jószágok megküzdöttek az óriással. Miért? Mert sokan vannak? Nem. Mert bolyban vannak. Hát a többi állat miért nem él vajjon bolyban, miért érti, érzéppen ez a parányi, hogy milyen hatalmat ad neki a boly?

Igy tűnődött gugoltában a hegyessüvegű, észre sem véve a két lovas, aki kivágtatott a bucka mögül. Csak mikor rászóltak, akkor egyenesedett ki. Szemébe huzta a süveget és rántott a szögletes vállán, hogy megigazítsa a subát. Két gyerek ült a lovakon. Bátyjának és hugának a fiai.

— Mit hoztok kölykök?

A fiúk leugrottak a lovakról. Az egyik csenevész, esont-bőr gyerek, feje mélyén a vállában ült, görbe háta miatt a család szegénye volt. De az anya védte életre-halálra. Most már nem bántották. Tizenegy éves volt és a legjobb lovasok közül való. A hegyessüvegű kancsi szemű felcsillantak, amikor rápislogatott. A másik hóri-horgas kamasz összetette mellén a kezét és térdénálva homlokát a homokhoz értette. A kicsi is. A kamasz most csunya torokhangon megszólalt:

— Atyám üzeni neked tiszteletreméltó, hogy gyere a tanácsba. Oglu meghalt.

A hegyessüvegű elvigyorodott. Már megint tanácskoznak. Hogy vajjon északnak vigyék-e a ménest, vagy délnek? Hol jobb a fű? Meg, hogy bívalyokat kellene szerezni, lám a szomszéd nemzetségnek is van már, perzsa kereskedőktől vették el. Mit akarnak ő vele a tanácsban? Hiszen a bátyja az okos, aki a nemzetség dolgával törődik, adjon már most magának tanácsot, hogy a vén Oglu meghalt, akinek eddig fő-fő tanácsadója volt. Leakasztotta bőrtüszőjéről csontból taragott kulacsát és negyöt kortyolt. Ugyan mit is akarnak az okosok egy ilyen részeges álmodótól, aki néphosszat a pusztát járja és még csak nem is